

ADDITIONES IN LIBRIS LITURGICIS RITUS ROMANI DE MEMORIA AD LIBITUM SANCTI IOANNIS HENRICI NEWMAN, PRESBYTERI ET ECCLESIAE DOCTORIS

IN CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

Die 9 octobris

S. Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris

IN MISSALE ROMANUM

Die 9 octobris

S. Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel de Communi doctorum Ecclesiae (p. 943).

Collecta

Deus, qui sanctum Ioánnem Henrícum, presbýterum,
lumen benígnum tuum sequéntem
pacem in Ecclésia tua inveníre contulísti,
concéde propítius ut, eius intercessióne et exémplo,
ex umbris et imaginibus
in plenitúdinem veritátis tuæ perducámur.
Per Dominum.

IN ORDINEM LECTIONUM MISSAE

Die 9 octobris

S. Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris

De Communi pastorum vel doctorum Ecclesiae

Lectio I **Sir 39**, 8-14 (gr. 6-11), n. 725, 4.

Ps. Resp. **Ps 39**, 2 et 4ab. 7-8a. 8b-9. 10, n. 721, 3.

Alleluia **Mt 23**, 9b. 10b., n. 723, 1.

Evang. **Mt 13**, 47-52, n. 730, 3.

IN LITURGIAM HORARUM

Die 9 octobris

S. Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris

Londinii natus anno 1801, officiis clerici anglicani atque Socii collegii Oxoniensis vulgo Oriel nuncupati plus quam viginti annos functus est. Ecclesiae primaevae historiam enixe perscrutatus, ad fidem catholicam pedetemptim attractus, anno demum 1845 in unicum Redemptoris ovile, ut ait, receptus est. Sacerdotio catholico auctus anno 1847, Oratorium Sancti Philippi Neri in Anglia instituit. De variis rebus multa magno effectum scripsit. Ut humilis atque ardens pastor laudatus, qui lumine suo intellectuali Ecclesiam valde illustraverat, anno 1879 a papa Leone XIII in Collegium Cardinalium aggregatus est. Birminghamiae mortuus est die 11 augusti anno 1890. In numero sanctorum adscriptus anno 2019 atque doctor Ecclesiae a Summo Pontifice Leone XIV anno 2025 declaratus est.

De Communi pastorum: pro presbyteris, vel doctorum Ecclesiae.

Ad Officium lectionis

Lectio altera

Ex Scriptis sancti Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris

(Apologia Pro Vita Sua, Chapter V: Position of My Mind since 1845, London 1864, pp. 238-239, 250-251)

Tamquam fluctibus agitatum in portum me tandem venisse videbatur.

Ex illa die qua catholicus factus sum et deinceps, nihil plane sententiarum de religione narrandum plus habeo. Mentem autem nequaquam pigram reliqui neque a ratiocinationibus theologicis abstinui, sed ne variationes in cogitatione neque sollicitudines in corde referre valeo. Omnis dubii expers, in pace perfecta atque tranquillitate hucusque vivo. De intellectu vel moribus a die conversionis meae mutatis nihil conscius sum. Etenim, nec fidem in veritates Revelationis principales firmiter, nec mei compotiter, nec meipsum ferventius sentiebam. At tamquam fluctibus agitatum in portum me tandem venisse videbatur; unde meipsum usque ad hodiernam diem beatum iugiter aestimo.

Neque articulos insuper qui de symbolo anglicano desunt difficiles receptu inveni. Nonnullos enim iamdudum acceperam; omnibus autem absque periclitatione consensi. Quos in die receptionis sine ulla disceptatione professus sum, eisdem etiam nunc ita confiteor. Sunt enim difficultates intellegendi in omnibus symboli christiani articulis sive a catholicis sive a protestantibus professis quas neque negare neque simpliciter me solvere posse assevero. Ac tametsi multi sunt qui difficultates in Religione sentiant, quorum ego unus sum, coniunctionem tamen numquam videre potui inter

apprehensionem illarum difficultatum, quamvis acute et quotquot sint, et dubitationem doctrinarum cum quibus coniunctae sunt. Decem milia enim difficultatum ne singulum quidem dubium gignere posse mihi videtur, eo quod difficultates nequaquam dubiis commetiuntur. Difficultates enimvero in argumentis prorsus adesse possunt; hic autem de difficultatibus in ipsis doctrinis intrinsecis vel quoad earundem doctrinarum relationes in alterutras loquor. Scilicet ut aliquis vexatur dum quaestionem mathematicam solvere non potest, etiam cum solutio illi sive praestita sive retenta est, sed non dubitat quin solutio admitti possit vel solutio quaedam vera exsistat. Ex omnibus fidei dogmatibus, mea sententia valde difficillimum est quod Deus exsistat, sed mentibus nostris quam potentissime imprimitur.

Sunt tamen qui doctrinam Transubstantiationis difficilem creditu aiunt. Ego quidem, cum illi doctrinae non credideram donec catholicus essem, nihilominus simul ac Ecclesiam Romanam Catholicam esse oraculum Dei cognoveram, atque eam docuisse istam doctrinam ab origine esse revelatam, facillime credidi. Quod hanc doctrinam mente concipere sit arduum, immo impossibile, libenter concedo; sed quomodo sit difficile huic credere, quaeso. Toto vero dogmati revelato, ab Apostolis docto et Ecclesiae tradito et ab Ecclesia mihi declarato, credo; atque ut nunc interpretatur et, implicite, sicut ab illa auctoritate cui commissum est praeterea simili modo interpretabitur usque ad consummationem saeculi, idem accipio. Insuper illis traditionibus semper et ubique in Ecclesia receptis, in quibus res continetur definitionum dogmaticarum interdum declaratarum, et quae in omnibus saeculis dogmati Catholico iam declarato textum et exemplum praebent, adhaereo. Aliis quoque Sanctae Sedis sententiis, sive theologicis sive non, per instrumenta a se statuta procedentibus, quaestione utrum infallibilitate sint praeditae praetermissa, quibus saltem parere atque obtemperare debeo, me submitto. Existimanda est porro, ut opinor, Catholicae fidei investigatio paulatim per saecula species certas et varias assumpsisse, in formam scientiae se extruxisse, ratione et locutione sibi propriis a doctissimis sicut Athanasio, Augustino atque Thoma de Aquino evolutis, se ornasse; neque talem hereditatem intellectualem nobis his posterioribus diebus legatam ullo modo dirumpere vellem.

Responsorium

Cf. Eph 3, 7. 10; Io 16, 13

R/. Evangelii factus sum minister secundum donum gratiae Dei, quae data est mihi secundum operationem virtutis eius, * Ut innotescat per ecclesiam multiformis sapientia Dei.

V/. Cum autem venerit ille, Spiritus veritatis, deducet vos in omnem veritatem. * Ut innotescat.

Oratio

Deus, qui sanctum Iohannem Henricum, presbyterum, lumen benignum tuum sequentem pacem in Ecclesia tua invenire contulisti, concede propitius ut, eius intercessione et exemplo, ex umbris et imaginibus in plenitudinem veritatis tuae perducamur. Per Dominum.

IN MARTYROLOGIUM ROMANUM

Addi debet ad diem 9 octobris primo loco elogium quod sequitur:

Sancti Ioánnis Henríci Newman, doctóris Ecclésiæ, qui, ex Anglia oriúndus, æque philósophus et theólogus dignus laude, in confessióne Anglicána natus, públice intrávit cathólicam Ecclésiám auxílio étiam beáti Domínici a Matre Dei e Congregatióne Passiónis, tum présbyter factus, óperam Oratoriórum Sancti Philíppi Neri in natióne sua cepit atque promóvit, paulo post Cardinális Sanctæ Ecclésiæ Románæ a Leóne papa Décimo Tértio creátus, prædicatióne et scriptis super veritáte Christi náviter emínuit.